

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasil po dogovoru. — Poštšina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštne Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik V.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1925.

4. številka

Joja:

Uradne ure, odpravniki in še kaj.

(Konec.)

Z uradnimi urami pri poštah ljubljanske direkcije je sploh čudna stvar. Ni mi sicer znano, kako in kakšne uradne ure imajo drugod, toda bojim se, da je pri nas v tem pogledu najslabše. Pri nas se namreč kljub vsemu nacionaliziranju še vedno v marsičem držimo starih, prejšnjih, to je avstrijskih običajev. Kak še veljaven avstrijski zakon izpremeniti, zavreči, samovoljno ga zamenjati s srbskim zakonom, to nam je majhna reč. — Toda kakšne avstrijske odredbe od bogve kdaj ali kakšnega hišnega reda graške ali tržaške direkcije se držimo kakor razodetja božjega. Pri uradnih urah pošt in brzozjavov je neka metoda, ki ima sigurno svojega očeta v prejšnji monarhiji.

Najprej malo statistike. V področju ljubljanske direkcije je 332 pošt, in sicer 27 erarnih pošt (ena izvzeta, štiri I. reda, tri II. reda, trinajst III. reda in šest IV. reda) in 305 razrednih pošt. Te razredne pošte so razdeljene tako-le: 26 pošt I. razreda, in sicer 2 v 2. stopnji, 6 v 3. stopnji in 18 v 4. stopnji; dalje 109 pošt II. razreda, in sicer 44 v 1. stopnji in 65 v 2. stopnji; končno 170 pošt III. razreda, in sicer 23 v prvi, 28 v drugi, 53 v tretji, 49 v četrti, 14 v peti in 2 v šesti stopnji.

Vsako leto je več odpravniških mest. — Promet konstantno pada; pošte, ki so bile že desetletja v II. razredu, so padle zadnja leta na odpravniška mesta. Navidezno prihrani poštna uprava precej pri teh revežih, ker jim daje samo miloščino namesto plače. Toda to je samo navidezno, kajti v resnici mora imeti uprava vedno zasedenih nekaj pošt III. razreda z uradniki II. kategorije. To pa zato, ker neče za nekatera odpravniška mesta nihče prositi, seveda edino zaradi prenizkih prejemkov ne. Nekatero pošto mora uprava po dvakrat, trikrat razpisati, pa se še nihče ne oglasi. Take pošte se morajo potem upravljati po več mesecev, tudi skozi vse leto z uradniki II. kategorije, kar stane upravo gotovo več, kakor ko bi plačevala odpravnike vsaj tako, kakor pragmatične služitelje.

Pa ne samo z upravljanjem nezasedenih pošt si napravlja poštna uprava velike stroške, nego še prav posebno z obilim pisarniškim delom in s pogostimi revizijami teh pošt, ki zaradi nizkih prejemkov zanemarjajo svojo službo. Samo dobro plačan hlapec more biti dober hlapec. Lačen hlapec dela površno, brezbržno in polovično, ali pa še celo nepošteno. Minus, ki s tem odpade na gospodarja, ni za gospodarja minus samo v materialnem, nego tudi v moralnem pogledu. Vsako zlo rodi protizlo, vsaka krivica rodi slab sad na njivi tistega, ki je sejal.

Pregled uradnih ur nam kaže še drugo zanimivost, na katero sem namigaval v prvem odstavku današnjega članka. Od 332 pošt v ljubljanski direkciji je 13 takih, pri ka-

terih je blagajna ob nedeljah zaprta. Zakaj ta izjema, zakaj ravno 13, katere so te nesrečne pošte? To so vse ljubljanske pošte in vse prejšnje (»prav ta prave«) erarne pošte. — Bog mi grehe odpusti, saj se mi da kaj dopovedati, toda tega nisem nikoli razumel, zakaj imajo ravno pošte v največjih krajih blagajne ob nedeljah zaprte, dočim morajo blagajne vseh ostalih 319 pošt poslovati tudi ob nedeljah. Pa saj niti niso to največji kraji, v katerih so poštne blagajne ob nedeljah zaprte. Ako bi primerjal laik teh 13 pošt z ostalimi, bi si te izjeme ne znal drugače tolmačiti, kakor da so vlekli številke (»lozali«), katerih 13 pošt zadene ta oprostitev.

Mi seveda vemo, da je bilo včasih merilo, ali je pošta erarna ali razredna. Če je bila erarna, ni imela blagajne odprte, pa naj so bile krajevne potrebe kakršnekoli, kakor so morale imeti vse razredne pošte vsako nedeljo blagajne odprte, pa naj so bile krajevne potrebe kakršnekoli. Do pred dvema letoma je bila v Trzihu erarna pošta, v Kranju pa razredna. Tržič je imel blagajno zaprto, Kranj pa odprto. Dobro. Pred dvema letoma pa je postala pošta v Kranju erarna, pošta v Trzihu pa — sam Bog ve, zakaj — razredna. Zaradi te administrativne razdelitve se krajevne razmere in potrebe teh dveh krajev niso niti najmanj predručile. Toda glej salomonsko rzsodbo sv. Birokracija! Z istim dnem je morala imeti tržiška pošta ob nedeljah blagajno odprto, kranjska pošta pa zaprto.

Ako bi bila uprava dosledna, bi postopala tako tudi nadalje pri vseh na novo podzavljenih poštah ne glede na neutemeljenost tega postopanja. Zdaj je 17 novih erarnih pošt; po vsej pravici oziroma po logiki uprave bi človek pričakoval, da bodo te pošte avtomatično oproščene nedeljske blagajniške službe. Toda ne, pa seveda, saj to niso »čisto prave« erarne pošte, njim načelujejo bivši nadpoštarji ali poštarji, ne pa »deželno-knežji« oficiali, upravitelji ali nadupravitelji!

Tako ima danes ljubljansko poštno ravnateljstvo razdeljene pošte po vršitvi nedeljske blagajniške službe na način, katerega gotovo ne more razložiti, po katerem principu je urejen, ker je pač brez principa. Kdo mi more utemeljiti, zakaj mora biti v Kočevju blagajna odprta, v Kranju pa ne, zakaj v Brežicah odprta, v Novem mestu pa ne, zakaj na Rakeku odprta, v Zidanem mostu pa ne? Poštna uprava se s tem naravnost smeši.

Naše mnenje je: pri vseh večjih poštah mora biti ob nedeljah blagajna zaprta, da je tako vsaj včasih po en uradnik v nedeljo prost. Samo tiste pošte, ki imajo eno samo uradniško moč, naj imajo tudi blagajno odprto, ker tem je pač vse eno, če morajo že biti vsako nedeljo 2 uri v uradu, da delajo poleg drugih poslov še blagajno. Sklicevanje na vse druge okoliščine, krajevne razmere in drugo, pa ne drži. Glede uradnih ur na odpravniških poštah smo pa povedali svoje mnenje že v zadnji številki.

Razmere na kolodvorski pošti.

O čudnih razmerah na ljubljanski kolodvorski pošti smo v našem listu že nekoli-kokrat pisali. Mislili smo, da bo to kaj zaleglo in da se bodo razmere izboljšale, toda na žalost, pritožbe, ki prihajajo od strani kolodvorskih poštних uslužbencev na nekatera društva in na uredništvo našega lista, nam pričajo, da smatra upravnik kolodvorske pošte svoje mesto še vedno za nekak pašalik, kjer sme paliti v svojem samopašju po mili volji. Mi uvažujemo v polni meri dandanašnje težkoče, ki jih imajo voditelji večjih pošt, uvažujemo težavne službene in druge razmere, uvažujemo tudi splošno nezadovoljivi položaj poštних uslužbencev, ki so vsled neurejenih gmotnih in službenih prilik izmučeni, ubiti in zato bolj razdražljivi in občutljivi kakor nekaj, ko so vladale v našem življenju in v naših uradih normalne razmere. — Toda našega uvaževanja na vse strani je bilo dosežaj dovolj, sedaj pa je tudi naša blagohotnost dosegla svoje meje. Saj imamo v Sloveniji, v področju naše direkcije, še tudi druge večje pošte, čijih upravniki se morajo istotako težko boriti z dandanašnjimi upravnimi neprilikami, pa so ostali v kljub vsemu vendarle še ljudje, ki vidijo v svojem podrejenem uslužbencu tudi človeka. Zakaj pa od drugih večjih pošt ne dobivamo pritožb? — Nasprotno, — informirali smo se pri uslužbencih teh pošt in izvedeli, da je zlasti ponekod razmerje med vodjo in podrejenimi naravnost vzgledno. In izkušnje nas uče, da se baš na takih uradih razvija služba najlepše, kar se nam zdi čisto naravno. Poznamo večjo pošto, kjer vsi uslužbenci, brez razlike kar tekmujejo med seboj, kdo bo z vzornim izvrševanjem službe bolj ustregel svojemu upravniku. Od te pošte še nismo dobili niti ene pritožbe in ni ga tam uslužbenca, ki bi mogel izreči napram svojemu šefu besedico graje, in vsi ga globoko spoštujejo.

Nasprotno pa bi na ljubljanski kolodvorski pošti ne dobili najbrže niti enega človeka, ki bi lahko z odkritim srcem pohvalil svojega predstojnika in ki bi ne imel nobene pritožbe proti njemu. In vendar je na tej pošti menda okrog sto uslužbencev, — vsi ti ljudje pa menda tudi niso sami razbojniki.

Naš list se vedno drži principa, da se je treba v dopisih ogibati osebnih napadov. Toda ljudje, ki mislijo, da smejo na rovaš tega principa grešiti in uganjati nad poštnimi uslužbenci in našimi člani stvari, ki bi jih resnično izobrazili, demokratično in socialno čuteč človek ne storil nikoli v nobenem slučaju, — taki ljudje ne najdejo milosti in pardona pri nas, ker tudi principi imajo svoje meje. Naš list je zato tu, da branimo svoje tevariše pred vsakišnim izkoriščanjem in tudi pred samevojnim, nepostavnim raznašanjem od strani samopašnih predstojnikov. Zato imamo svoj list in ne bomo molčali, če se godi komu izmed naših članov krivica.

Vemo sicer, da je »Poštni glasnik« g. upravniku kolodvorske pošte trn v peti, o katerem govori z zaničevanjem, vemo tudi, da ga bode naša organizacija, za katero ima prezirljivo in omalovažujočo besedo »Verein«, vemo nadalje, da ima v svojem proslulem notezu zapisane kot prekucuhe tiste podrejene uslužbenke, ki se aktivno udeležujejo delovanja v organizaciji, toda prizadeti gospod naj vé, da nas njegovo zaničevanje in omalovaževanje prav nič ne boli in da se njegovega noteza prav nič ne bojimo. Vsa ta njegova onemogla jeza nam samo potrjuje prepričanje, da je organizacija potrebna, če že za nič drugega ne, vsaj za to, da nas senilni birokratje, brezsrčni in nesocialni ljudje ne morejo neopaženo pritiskati k tlom. Naša organizacija in naš list bo obstojal, ko upravnik kolodvorske pošte že nikjer več ne bo.

Kdo pa je ta gospod? To je človek, ki ne najde za nikogar priznanja in lepe misli, ki ne prizna nikomur samostojnega mišljenja in dejanja, kateremu je vse, kar so drugi napravili, ničvredno. In kakor je poln prezira, nezaupanja, nepripoznanja in graje do drugih, do njihovih misli in dejanj, tako je o samem sebi poln bahavosti in samohvale. Absurdno in smešno je, kako ta gospod pri vsakem najmanjšem pogovoru s svojimi podrejenimi graja vsevprek, sebi pa poje zanosite samospeve in ponavlja dan za dnevno tisto zoprno pesem, da ga v vsej Sloveniji, da, v vsej državi ni pri pošti človeka, ki bi toliko znal in bil tako dovršen postalist, kakor je on. Skoro je odveč, da pišemo o tem toliko, kajti ni ga v Sloveniji poštnega človeka, ki bi ga ne poznal ali vsaj slišal o njem. Ravno tako ni nobenega pri pošti, na čigar račun bi krožilo med poštarji toliko šal in ironiziranja, kakor ga kroži na račun tega gospoda. Saj mi bi se tudi ne ukvarjali s tem, če bi ne bilo žalostno pri tem to, da je izročena takemu človeku na milost in nemilost cela množica ljudi, njegovih podrejenih, in kar je še bolj žalostno, da se najdejo pri direkciji merodajne osebe, ki o tem, kakor je videti, prav nič ne razmišljajo.

Uslužbenci kolodvorske pošte nam sporočajo, da se je izvršil pri tej pošti pred kratkim ta-le neverjetni in žalostni slučaj: Obžalovanja vredne nerednosti pri tej pošti, o katerih pa danes ne bomo pisali, ker se vrši zaradi teh menda še uradna preiskava, so napotile nekatere uradnike do tega, da so jeli posvečati službi, zlasti ponoči, kar največjo pozornost. Kajti vsem poštnim uslužbencem, uradnikom kakor služabnikom je neprijetno, če se ne more dognati pravi krivec nepoštenih malverzacij, in visi sumnja toliko časa nad vsemi uslužbenci tiste delovne partije, kjer se je nerednost izsledila, in mislimo, da je prav in v redu, če čutijo uslužbenci toliko morale v sebi, da se potrudijo najti garjevo ovco in jo izločiti od poštenih. Tako so mislili tudi nekateri uradniki in služabniki te pošte. Toda nekaterim služabnikom pa ta pozornost uslužbenih uradnikov ni bila pogodu, zato so se proti nekemu uradniku pritožili v pismeni spomenici in zahtevali, da se premesti iz partije in nadomesti z drugim uradnikom, ki bo »zmožen voditi promet«, kakor so napisali v tej spomenici. Prišlo je tako med uradniki in nekaterimi služabniki do spora. Zato je izročil prizadeti uradnik upravniku pisмено poročilo o zadevi. In glej, človek! Tudi tisti, ki poštne učenosti ni zajemal z veliko žlico, bi mislil, da bo predstojništvo urada stvar na obe strani raziskalo. Toda upravnik pošte, ki se sam imenuje najbolj dovršenega postalista, je bil pa drugačnih misli. Obe pismeni poročili je obdržal zase kot nekako tajnost in čez nekaj dni brez vsa-

ke preiskave ugodil spomenici ter uradnika premestil v drugo partijo. Kakšno spoštovanje bo imel tisti del služabništva odslej do nadrejenega uradništva in kakšna bo disciplina, si lahko mislimo. Pa to ni glavno! Glavno je pri tem metoda, namreč tista metoda, da se skupina užaljenih ljudi pritoži upravniku s pisмено spomenico, ki jo ta obdrži kot tajno in ji brez preiskave ugodí, ne glede na to, da so navedbe v tisti spomenici lahko same laži, in ne glede na pojasnilno izjavo uradnika. To se pravi po naše, naslanjati se na denunciantstvo in po tem denunciantstvu ljudi kvalificirati.

V ostalem pa se upravnik prav nič ne ženira javno priznati, da službenim izjavam uradnikov ne more čisto verjeti in da za to potrebuje še drugih izjav, — po naše denunciacij, tajnih seveda. Nadalje je priznal, da je ukazal služabnikom nadzirati v službi nadrejene uradnike in dal služabnikom pravico, uradnike priganjati k delu. Lepe stvari so to in daleč smo prišli.

Najlepše pa je to: Zadeva se je obravnavala na seji nekega društva in predstvo tega društva je nasvetovalo, oziroma predlagalo, da odide zaradi teh dogodkov na kolodvorski pošti deputacija h gospodu direktorju. Toda uslužbenci kolodvorske pošte so to odsvetovali, češ da bi objektivna preiskava prizadetim sicer morda popravila krivico in izposlovala zadoščenje, toda pri kvalifikaciji bi se upravnik maščeval. Na ugovor, da je kvalifikacija po novem zakonu javna in da se sme vsakdo, ki se čuti krivično kvalificiranega, pritožiti, so izjavili uslužbenci, da je bil pri zadnji kvalifikaciji neki uslužbenec te pošte popolnoma nezadostno kvalificiran, toda njegova pritožba se ni niti malo upoštevala in je ostalo pri kvalifikaciji upravnika, dasi je splošno znano, da dotični ni morda ravno najboljši uradnik, a popolnoma nezadostne kvalifikacije pa absolutno ne zasluži, ker bi bil potemtakem za službo tako nezmožen, da bi je sploh ne mogel opravljati. Prizadeti so izjavili, da po tej izkušnji nimajo vere in zaupanja v objektivnost oblasti.

In to je sedaj tisto, kar nam leži na srcu. Če je to res, smo daleč zabredli. Če je to res, smo prepuščeni popolnoma samovolji nekaterih ljudi, ki nam lahko po mili volji zavijajo vratove. Mi pravimo, da to ne more biti res, ker ne sme, absolutno ne sme biti res. Uredništvo objavlja to stvar tako, kakor mu je bila sporočena in kakor se je obravnavala na seji. Najbolj žalostno je pri tem, da so uslužbenci izgubili vero in zaupanje v svojo oblast. Kadar pa tega ni več, je konec poštnega uradovanja. Kajti potem so državni uslužbenci le še sužnji, smo vsi skupaj potuhnjene zveri, ki čakamo, kdaj bomo planili drug drugemu na tilnik.

In ker ne moremo verjeti, da bi bili tako daleč, zato pozivljemo direkcijo, da celo zadevo razišče in krivce, naj so že kjerkoli, kaznuje. Nam je vse eno, če izgubimo ducat članov, mi bomo stali na strani pravice, kjerkoli že je, toda stvar mora biti čista, to zahtevamo v interesu vseh poštnih uslužbencev, v interesu službe in uprave ter v interesu države.

Zahtevamo, da se ljudje, ki so krivi anarhije na kolodvorski pošti, odstranijo, ker na to odgovorno mesto spadajo ljudje, ki vidijo v svojem podrejenem uslužbencu človeka in ne žival ter tako z njimi tudi ravnajo, ne da bi trpela pri tem potrebna disciplina. Upamo, da bo direkcija posegla vmes, da se napravi na pošti Ljubljana 2 enkrat red.

Delovanje Sekcije ptt. činovnikov.

Glede zasedbe novopodržavljenih pošt in glede polaganja izpitov pb. pripravnikov smo dobili tako neugodne vesti, da je morala Sekcija poizkusiti vse, da skuša rešiti, kolikor se dá rešiti. Saj bi bili po teh vesteh prizadeti skoraj izključno člani našega društva. Zato je poslalo predsedstvo Sekcije predsedniku Saveza priporočeno naslednji dopis:

Štev. 5/25.

V Ljubljani, dne 29. januarja 1925.

Savezu ptt. nameščencev, osebno v roke g. Tomi Jovanoviču,

Beograd.

Spoštovani gospod predsednik!

Ker so ostale nekatere vloge, ki jih je poslala podpisana Sekcija ptt. činovnikov na naslov Saveza ptt. nameščencev, nerešene in ker v obče ne dobimo že več mesecev nikakega dopisa od svoje centrale — Saveza ptt. nameščencev, zato se obračamo osebno na samega g. predsednika s prošnjo za intervencijo v sledečih zadevah:

1. Z rešenjem g. poštnega ministra štev. 53.368 od 21. oktobra 1924 (Vesnik 21/365—1924) je v Sloveniji podržavljenih 17 pošt, in sicer je uvrščenih 12 pošt v III. red, 5 pošt pa v četrti red državnih pošt. Od predstojnikov (starešin) teh 12 pošt III. reda ima eden 2. položajno skupino, dva imata 3. skupino, vsi ostali pa 4. skupino. Od vseh teh predstojnikov sta imenovana doslej upravnikom pošte III. reda v 3. skupini na svojem dosedanem službenem mestu samo dva uradnika, ki že imata 3. položajno skupino, in sicer brez razpisa. Po privatnih informacijah pa namerava ministrstvo vsa ostala mesta razpisati, toda s pogojem, da smejo za podržavljene pošte III. reda prositi samo oni uradniki, ki že imajo 3. položajno skupino. Ker so vsi predstojniki pošt III. reda, razen dveh pošt, ki sta že zasedeni z upravniki 3. skupine, pb. uradniki 4. skupine, bi ti po tem takim ne imeli pravice, da prosijo za te pošte in da ostanejo na svojih dosedanjih mestih. Toda vsi ti predstojniki 4. skupine imajo že po 18 do 19 službenih let z edino izjemo predstojnika pošte Rakek, ki še nima 7 let službe.

Ker bi pa bila to brezprimerna krivica, Vas prosimo, g. predsednik, da se zavzamete z vso silo pri ministrstvu za to, da se imenovane podržavljene pošte ne razpišejo, ampak da pozove ministrstvo vse sedanje predstojnike teh pošt, da morejo vložiti prošnje za 3. skupino na sedanjih službenih mestih kot upravniki pošt III. reda. Upravnik pošte Ljubljana 4 naj ostane kot pb. uradnik v 2. skupini, predstojnik pošte Rakek, ki še nima dovolj službenih let za 3. skupino, naj pa ostane kot predstojnik iste pošte v 4. skupini. Vsekakor se mora prepričati namera ministrstva, da bi smeli prositi za upravnike podržavljenih pošt III. reda samo oni pb. uradniki, kateri so že v tretji položajni skupini.

2. Slišali smo tudi, da ministrstvo brez-pogojno zahteva, da morajo vsi pb. pripravnik položiti državni strokovni izpit za prehod v pomožno skupino, češ da brez tega izpita ne more nihče priti v 4. skupino. Morda je to umestno v Beogradu in pri ostalih direkcijah, toda izvesti to v ljubljanski direkciji bi značilo veliko absurdnost. Pri nas so se izvršila poslednja postavljanja v pripravniško skupino (bivši začasni poštarji in aspiranti) leta 1920, tako da imajo vsi naši pripravniki najmanj že 4 do 5 let službe. So pa pri nas tudi taki pripravniki, ki so položili strokovni izpit še leta 1918, tako da imajo ti pripravniki 6 in več let poštne službe.

Nikakor ni mogoče, da zahteva ministrstvo od teh revežev še en izpit, ker bi jih bilo moralo že leta 1921 z uredbo o začasnem reguliranju naslovov in plač prevesti za poštarije VI. razreda, odnosno že 1. septembra 1923 po uradniškem zakonu za pb. uradnike 4. skupine. Prosim Vas, gospod predsednik, da za vsako ceno preprečite to nepravilno namero in da izposlujete, da ministrstvo vendar že enkrat imenuje vsaj one pripravnike, ki so imeli že 1. septembra 1923 tri leta službe, takoj za uradnike 4. skupine.

3. Morda je Vam znano, gospod predsednik, ali in kako se dela v Državnem svetu na pritožbah državnih uradnikov proti prevedbi po uradniškem zakonu, in kdaj bo Državni svet naše pritožbe rešil?

Ker so prednje točke velike važnosti za Sekcijo, kakor tudi za vse št. nameščence, Vas prosimo, gospod predsednik, da se za prednje zahteve z vso močjo zavzamete in da nas izvolite o uspehu intervencije čim prej obvestiti.

Sprejmite izraze našega odličnega spoštovanja in tovariške pozdrave!

Sekcija poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

Tajnik: **Joško Jakše** l. r. Predsednik: **Joža Dular** l. r.

Neosnovani napadi.

V »Slovenu« št. 28 od 5. t. m. je nekdo na nekvalificiran način napadel šefa personalnega odseka direktorije g. dr. Lebarja, češ da je pristranski in nesposoben.

V našem strokovnem glasilu smo že večkrat opozarjali, naj tovariši ne napadajo iz zasede, osobito ne v političnih dnevnikih, ker smatra vsakdo tak napad kot izliv strankarskega sovraštva in nihče ne veruje v njegovo objektivnost.

Tovariši! Edino pravi forum za pritožbe in za utemeljene napade, ki izvirajo iz naših službenih razmer, je naše strokovno glasilu »Poštni glasnik«. Mi se ne bojimo nikogar, pa naj je ta še višji od dr. Lebarja, in objavimo vsak še tako agresiven članek, če je utemeljen in sloni na dejstvih, ki se dajo dokazati. Za pravico in v zaščito naših članov stojimo vedno na braniku, ne oziraje se ne na desno, ne na levo, ne navzgor. Kdor nam ni naklonjen, tega smatramo za svojega nasprotnika; če pa je nam poleg nenaklonjenosti še nepravilčen predstojnik, proti takemu smo in bomo vedno in povsod nastopili. Nikakor pa ne smemo dopustiti neopravičenih napadov, ker smo resna organizacija, ki uživa baš zaradi tega povsod velik ugled.

Zaradi neosnovanih napadov trpe nedolžni tovariši in tovarišice, kajti tudi napadi povzročajo neprijazno razpoloženje neupravičeno napadenih proti nam.

Prvi del omenjenega članka je napisal pisec iz strankarske zagrizenosti, drugi del pa iz nevednosti ali pa hudobnosti, kajti vsi vemo, da vojnih let in kaderske službe ni pri prevedbi nobena oblast upoštevala. Dr. Lebar, odnosno direktorija je vojaško dobo vsakomur računala in upoštevala, toda ministr-

stvo jo je, opiraje se na člen 252 uradniškega zakona, črtalo. Ta člen so prav vse oblasti napačno razlagale in nam tako odvzele že pridobljene pravice, česar pa zakonodavec ni hotel in tudi ni smel storiti.

Ako bi pisec spornega članka čital naše strokovno glasilu, to je »Poštni glasnik«, bi tega gotovo ne bil napisal, kajti naš list je že opetovano pisal, kje leži krivda, da se vojaška leta niso štela. To kaže, da pisec ponesrečenega članka v »Slovenu« ni naročnik »Poštne glasilnika«, morda sploh ni iz vrst poštne službenstva.

Kar se pa tiče drugih napadov, osobito pa glede neobjektivnosti dr. Lebarja, povem piscu, da je storil dr. Lebarju krivico in bi bila Zveza že davno napravila svojo dolžnost, ko bi bilo to res, kar mu v tem oziru očita.

Torej tovariši, več objektivnosti in manj političnega sovraštva, kar bo nam vsem v korist.

Karel Urbančič,
predsednik »Zveze«.

Organizatorično gibanje.

OBČNI ZBOR

Sekcije poštних, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

(Nadaljevanje).

2.) **Tajniško poročilo.** Tajnik tov. Čampa podaja uvodoma formalno tajniško poročilo o gibanju in delu v Sekciji. Nato ugotavlja, da so bili v primeri z lanskim letom uspehi organizacije v letošnjem poslovnem letu zelo minimalni. Pričakovali smo več, zlasti mnogo smo pričakovali od revizije uradniškega zakona, ker smo upali, da nam bo ta odpravila vse krivice in trdote, ki nam jih je prinesel novi zakon. Toda razruvane politične razmere in politična neustaljenost v naši državi so zavirale mirno in smotreno delo v parlamentu in tako je za nekaj časa odgodena tudi revizija uradniškega zakona. Pa tudi naš gmočni položaj se po uveljavljenju novega zakona ni dosti popravil, zlasti pa so neizplačane razlike na plači, za katere so se organizacije drž. nameščencev mnogo borile, ostale vse do danes sramoten madež vseh naših vlad, ki so v tem času vodile našo državo.

Članstvo Sekcije in poštno uradništvo naše skupine sploh, je posvečalo pozornost predvsem vprašanju, ali bomo mogli uspehe, ki smo jih dosegli s prevedbo, tudi obdržati. To vprašanje je za našo skupino še danes najbolj v ospredju. Bodimo pa glede tega optimisti, zlasti, če bodo naše organizacije, predvsem pa naš Savez v Beogradu tudi v bodoče na svojem mestu. Zato polaga na srce vsem tovarišem in tovarišicam ponovno to, kar poudarja pri vsaki priliki: naj se vsi oklepajo svoje organizacije slej ko prej, tako, da bi nas ne moglo zalotiti nobeno presenečenje neprilavljene.

Kar se tiče notranjega gibanja v organizaciji, ugotavlja, da smo dosegli eno izmed glavnih točk delovnega programa Sekcije, namreč združitev vseh poštних organizacij v enotni Zvezi. Toda na žalost je v Zvezi še vedno nesloga med organizacijami in med posameznimi zastopniki teh organizacij. Medsebojna nezaupljivost je še vedno tista zapreka, radi katere je normalno in složno delo v Zvezi ovirano. So tudi nekateri v organizaciji, ki razvijajo svojo borbenost v pravcu, ki se ne krije s smernicami strokovne organizacije in to neredkokdaj s škodljivim fanatizmom in v slepi strasti. Toda upa, da bo mogoče sčasoma izravnati tudi nesoglasja v Zvezi, če prej ne, takrat, ko utrdi revizija uradniškega zakona končnoveljavno pravni položaj vseh različnih skupin poštних uslužbenecv. Tudi reorganizacija Zveze smo morali odgoditi vsled teh razmer in navskrižij v organizaciji, deloma pa tudi zaradi sklepa, ki ga je sprejel na naš predlog zadnji kongres Saveza, da se namreč reorganizira sploh celokupno ustrojstvo poštних organizacij v državi in da se postavi Savez na popolnoma nova pravila po vzgledu modernih organizacij v drugih državah.

Naše razmerje do drugih sorodnih organizacij, zlasti napram Osrednji zvezi javnih nameščencev za Slovenijo je ostalo na isti mrtvi točki, kakor je bilo lansko leto. Pred meseci je vodstvo Sekcije ponovno razpravljalo o vstopu v OZ. Taj-

nik je takrat, kakor vedno, priporočal včlanjenje, toda večina odbora se je po raznih pomislekih izrekla proti vstopu v OZ. Vpošteva vse razloge večine odbora glede razmer v OZ, vendar pa vključ temu priporočila bodočemu vodstvu Sekcije, naj tega vprašanja ne odstavi popolnoma s svojega delavnega programa, ker prave organizatorije morajo voditi poleg vseh drugih razlogov tudi idealni nagibi.

Vztrajnost in zavednost članov Sekcije polagoma zopet odnehuje. Tovariše in tovarišice svari pred staro apatijo in nezanimanjem. Ne zahtevamo, da bi šli do skrajno možne višine, toda sedanja črta discipline, požrtvovalnosti in zanimanja pa absolutno ne sme pasti, kajti še daleč smo do cilja. Opozarjamo članstvo, naj bo strogo disciplinirano in naj poveri svoje zaupanje izključno le odboru, katerega bo danes izvolilo. Odbor mora imeti zaupanje članstva vse dotlej, dokler mu ga samo zopet ne odvzame na parlamentaren način, kakor to predpisujejo pravila Sekcije. Vsaki drugi osebi, ki ni iz naših vrst in ki bi utegnila kdaj posegati v naše zadeve, — kar se je na žalost že dogodilo — pa povejte tovariško vljudo pa odločno, da je Sekcija naša hiša, kjer si svoje zadeve urejemo sami brez nasvetov in navodil sosedov. To velja vse dotlej, dokler ne izginejo predsodki, ki nas danes ločijo in ki so krivi, da nekateri mislijo, da so v organizaciji več nego drugi, dokler ne spoznamo, da bi morali biti v strokovni organizaciji vsi enaki, vsi eno in dokler si ne zgradimo skupne hiše, kakor je to Sekcija že davno predlagala.

Ob koncu se zahvali vsem, ki so Sekcijo in pa njega kot tajnika v njegovih težnjah podpirali. Na prvem mestu se zahvaljuje predsedniku Zveze tov. Urbančiču, ki je bil Sekciji in vsem njenim težnjam v resnici tovariško naklonjen, njemu kot tajniku pa je bil na razpolago vsak čas, kadarkoli ga je potreboval. S tovariško hvaležnostjo se zahvaljuje nekaterim zaupnikom Sekcije, ki so ga redno obveščali o dogodkih v krajih, kjer so bili postavljeni kot zaupniki, in jih prosi, naj ostanejo tako zvesti tudi njegovemu nasledniku. Zahvaljuje se svojima prednikoma tov. Jakšetju in Otoničarju, ki sta mu šla s svojimi izkušnjami in prijateljskimi nasveti čestokrat na roko. Končno se zahvali še vsem članom Sekcije, ki so se zavedali dolžnosti do svoje organizacije in bodri vse: naprej po tej poti vedno navzgor! —

(Konec prihodnjic.)

ZAPISNIK

seje širšega odbora Zveze od 5. januarja 1925.

(Nadaljevanje in konec.)

Preide se na glavno točko dnevnega reda: razčiščenje v zadevi očitkov proti I. tajniku Zveze na seji širšega odbora Zveze dne 18. decembra 1924.

Tajnik Čampa prečita častno izjavo, v kateri slika sporne dogodke, utemeljuje svojo nekrivdo in zavrača očitke tov. Zupanca. Te izjave za enkrat ne objavimo v listu.

Na izjavo tov. Čampe se je vnela burna, ostra in brezobzirna dolgotrajna debata, ki je izpremenila sejo stanovske organizacije v politično bojišče. Brez discipline, brez obzirnosti in zlasti brez preudarne mirnosti, ki diči inteligentnega človeka, so padali očitki, domneve, zavijanja, protesti itd., tako da mirni, hladni, trezni besedi ni bilo mesta. Naš list seveda ni kraj, kamor bi se odkladale take cvetke, zato tudi te debate ne objavimo, nego le sklep, ki ga je po dolgotrajnem prerekanju sklenil širši odbor Zveze poštних organizacij in ki se glasi:

V smislu § 22 Zvezitih pravil naj se sestane razsodišče, ki naj razsodi v sporni zadevi med I. tajnikom Zveze tov. Čampo in med tovariši, ki mu očitajo nekorektno postopanje v politične svrhe. Razsodišče sestoji iz dveh zastopnikov obtoženca, iz dveh zastopnikov tožitelja in iz predsednika, katerega izvolijo kot petega imenovani štirje zastopniki.

Predsednik zaključuje sejo ob 23. uri.

To in ono.

Namesto cvetja na grob pokojnemu direktorju dr. Debelaku je darovalo uslužbenstvo pošte Mozirje 120 Din za Zvezno blagajno. Prisrčna hvala!

Drugje in pri nas. Klub poslancev in senatorjev češkoslovaške demokratične stranke je sklenil, da se čim prej dovrše pripravljala dela za izvršitev zakona o nagradah državnim nameščencem.

cem za l. 1924 in 1925, tako da se te nagrade kar mogoče hitro izplačajo. Češkoslovaški državni nameščenci so zadnji čas priredili več shodov, na katerih so zahtevali, da se jim nemudoma nakažejo omenjene nagrade, na kar so senatorji in narodni poslanci napravili potrebne korake, da vlada izpolni svojo obljubo, ki jo je ob priliki razprav o plačah in dokladah državnih nameščencev dala pred božičnimi prazniki. — Tako se zavzemajo za državne nameščence v ČSR kar celil klubi, ker češkoslovaški poslanci predobro vedo, da so pošteno plačani državni nameščenci temelj države. Naši poslanci se pa samo za korita prerivajo, za prošnje državnih nameščencev imajo pa gluha ušesa. Spričo takih poslancev se naši vladi pač nič ne mudi, da bi že vendar izplačala razliko, ki jo državnim nameščencem že leto dni dolguje. Kar počno naše razne vlade z državnimi nameščenci, je pravi škandal, ki je vse prej, kakor v ugled in ponos naši državi doma in v inozemstvu. Nam neprijazno inozemsko časopisje piše o naših državnikih, kakor so svoj čas pisali nemški in drugi listi o Turčiji, kjer državni nameščenci niso redno dobivali po zakonu utemeljenih plač. Zato je pa bila Turčija tisti obče znani bolnik ob Bosporu. Kam jadramo?!

Brezplačno zdravljenje uradnikov. Člen 112 uradniškega zakona daje državnim uslužbencem pravico do brezplačnega zdravljenja v državnih bolnicah. Osrednja komisija za izvrševanje uradniškega zakona je podala svoje mnenje, da so tudi ortopedijski zavodi in državni sanatoriji, kakor tudi državne bolnišnice ustanove, ki jih misli člen

112. Zato se bodo sprejemali v te zavode razen oseb, katerim so v prvi vrsti namenjeni, tudi državni uslužbenci, upokojeni in člani njih rodbin, kolikor bo prostora v teh zavodih.

Znana ugledna tvrdka

Drago Schwab

javlja vsem cenj. poštnim uradnikom (cam), da prodaja vsa oblačila na mesečne obroke. Tozadevna pojasnila in drugo rešuje tvrdka obratno. 36

Odteljaji za nabavljalne zadruge. Več prizadetih tovarišev iz mariborskega okraja nam piše: Kakor je vsem znano, se je leta 1921 odtegnilo državnim uslužbencem vsakemu po 100 Din za neko »nabavljalno zadrugo«, pa žalibog, še danes ne vemo, kje je ta nabavljalna zadruga, kaj dela in kam mi spadamo, kratko malo se nam je denar odtegnil, pa konec besedi. Ker se ne smatramo za člane nikake nabavljalne zadruge, o kateri niti ne vemo, če sploh obstoja, zahtevamo, da se nam pred štirimi leti nasilno odtegnjeni denar povrne.

Za Tiskovni sklad so prispevale sledeče ljubljanske tvrdke: M. Ambrožič in drug 100 Din, Ivo Bahovec 50, Baloh Ivan 15, Ciuha & Jesih 50, Demšar & Osenar 50, »Elite« dr. z. o. z. 100, C. I.

Haman 50, Hipotekarna banka 100, Prva Hrvatska štedionica 250, Franc Kolman 100, Kmetška posojilnica 100, F. Novak 100, Premelč Ivan 100, Rosman & Tschurn 100, Slavenska banka 150, Trgovaška banka 100 Din. Skupaj 1515 Din. Najlepša hvala. Podpirajmo tvrdke, ki nas podpirajo! Uprava »Poštnega glasnika«.

Draginjske doklade za provizioniste. Po časopisnih vesteh je generalna direkcija drž. računovodstva pri finančnem ministrstvu odredila, da imajo osebe, katere prejemajo provizijo ali pokojnino do najvišjega zneska 200 Din, pravico do draginjske doklade. Poštno ministrstvo je o tem že obveščeno in začne baje v kratkem nakazovati prizadetim te draginjske doklade. Ta odločba državnega računovodstva je zlasti važna za naše provizionirane sluge.

Tovarišem, ki delajo nočno službo pri pošti. Tovarišem pri brzojavu in telefonu se je zvišala nočna. Ne zavidamo jim, saj tudi to, kar so dobili, ni dosti. Toda uprava je zopet pozabila na pošto, ki vrši brezdvomno napornejšo in odgovornejšo službo, zlasti na kolodvoru ali v špediciji. Vprašamo ministrstvo in direkcijo: ali ne služimo vsi enemu in istemu gospodarju? Ali ni za nas noč ravno tako dolga, kakor za telegrafiste? V protest proti temu zapostavljenju poštnega prometnega osebja je sklenilo prizadeto ljubljansko uslužbenstvo, da od 1. februarja t. dalje, odklana dosedanjo nočno nagrado v obliki miloščne dveh ali treh dinarjev, in to toliko časa, dokler ne zviša uprava nočnih tudi poštnemu osebju. Pozivamo tovariše v Mariboru in drugod, da slede našemu sklepu!

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ, LJUBLJANA, Mestni trg številka 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehalnih palic.

Priporoča se

Odon Koutny

trgovina z orodjem in tehničnimi potrebščinami

Ljubljana, Aleksandrova 7

Lavrenčič & Co., LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA ŠT. 47

priporoča svojo veliko zalogo rezanega in tesanega lesa, kakor tudi žagana in sekana drva za kurjavo; dostavljajo se tudi na dom. 33

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Trgalnica platnena in bombaževega blaga

Siegel & drug d. z. o. z. Ljubljana

Dunajska cesta št. 31.

Telefon 719. Brzjavljivi: SIGEROS.

Wien Kai 1. 55

Svitavy (C. S. R.)

TEOD. KORN

Ljubljana

krovstvo, kleparstvo in vpeljava vodovodov

Industrija pločevinastih ambalaž.

POZOR!

POZOR!

Žarnice, likalnice, kuhalne lonce, lestence in vse vrste električnega materiala po najnižjih cenah dobite pri tvrdki

Karol Bastiančič

centrala Ljubljana, palača Kred. banke, III. nadstr

Uradnikom dovolim 10 % rabata!

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg 10

priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah

Dobro!

Poceni!

Milinković & Co.

tehnično preduzeče 17

Ljubljana, Prešernova ul. 7.

Priporočamo najboljše šivalne stroje

Gritzner in Adler

za rodbinsko in obrtno rabo posamezne dele za stroje in kolesa, igle, olje, potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje, brivce in sedlarje, nogavice, palice.

Edino le pri **Josip Petelin** Ljubljana, ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

Sprejemajo se popravila strojev. (17)

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajčega blaga.

LJUBLJANA, DUNAJSKA ŠTEV. 16.

Odgov. urednik **Konrad Šegula, Ljubljana.**

Izdaja Zveza poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Tvornica pečatnih znamk, štampilj in emajliranih tablic

ANTON ČERNE

Ljubljana graver Ljubljana

Pečati, klišeji, šablone, plombne klešče, vzvodne tiskalnice, štanice, modeli za predtiskanje perila, numerirani, gozdna kladiva itd.

Ljubljanska gradbena družba z. o. z.

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

„SVETLA“ D. D.

Centrala: Ljubljana, Hilšerjeva ulica ulica 5.

Podružnica: Beograd, Knez Mihajlova ulica 1.

Tovarniška zaloga polnogumijastih obročev, pnevmatike, gumijevih cevi in avtomaterijala. Lastne stiskalnice za nategnenje polnogumijastih obročev.

Velika zaloga elektromaterijala. Komisijske zaloge svetovnih tovarn. Solidna in točna postrežba! Cene brezkonkurenčne!

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje.